

Намъ куръ Тройно си вунмъ

Висока канела,

За да растамъ хората:

„мавата му хела“;

Но еднуръ лонуръ надосмъръ,

Дрвоцото дърво! —

Свалмъ Тройну чинисермъ

и напбръмъ стмъ.

Въ младостта си нмъ

Кварехне сасъ меде,

Мнатхне уе стмемъ

До ясномо меде,

Мнатхне уе вистмъ

Участмъо бастекемъ,

Мнатхне уе напгенъ